

Обраћање високог представника/специјалног представника ЕУ Мирослава Лајчака на комеморацији жртвама геноцида у Сребреници

Џорџ Сантајана је 1905. године написао следеће: “Они који се не могу сјећати прошлости су осуђени да је понављају.” Данас смо се окупили овдје, не само како би одали почаст породицама које данас укопавају своје најмилије, већ и како би се сјећали прошлости у нади да је никада више нећемо морати поновити. Кажем “ми” зато што је геноцид најгори злочин против човјечности, а злочин против човјечности је злочин против свих нас.

Да, убијање је престало 1995. године. Али заустављање убијања није осигурало будућност за оне који су преживјели и оне који су рођени од тада. И иако ће придруживање НАТО-у и Европској унији донијети безбједност и просперитет за будућност, то нам само по себи неће помоћи да превазиђемо овај највећи од свих злочина против човјечности.

Негдје између прошлости и будућности Босне и Херцеговине се налази правда.

Данас када се присјећамо, са тугом и одлучношћу, злочина који је почињен овдје, желим нагласити да никада нећемо одустати од

тражења правде.

Први услов за постизање правде је проналажење и кажњавање свих који су учествовали у геноциду.

Други услов је сарадња са грађанима Сребренице, како би обновили њихову заједницу.

Трећи услов за постизање правде је обезбиједити да Босна и Херцеговина у цјелини сигурно и неповратно изађе из таме у коју је гурнута прије петнаест година.

Земља је већ значајно напредовала на том путу и сада је на самом прагу потпуне интеграције у Европу.

Потписивањем Споразума о стабилизацији и придруживању овог љета направили смо огроман корак у том правцу, заједно смо остварили напредак ка будућем миру и стабилности.

Међутим, ништа не може умањити ужас онога што се десило у Сребреници прије 13 година. Али не завршава се све на томе да једноставно размишљамо о прошлости; нити имамо право да стојимо пасивно по страни. Имамо обавезу према мртвима да живе не учинимо жртвама.

Имамо обавезу – сви ми – да задовољимо захтјеве правде те да у исто вријеме изградимо Босну и Херцеговину као земљу која је по мјери свих њених грађана, сада али и за све будуће генерације.

Одајемо почаст онима који су данас укупани; саосјећамо и тугујемо са њиховим породицама. Оплакујемо их као наше најмилије, зато што је ово био злочин против цјелокупне човјечности. Молимо се за све мртве и још једном потврђујемо нашу опердијељеност правди.